

FAQ

Issue 181

December 4, 2020

FOCUSED AND QUICK

เจาะลึกพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศของคนไทย

รัตติยากร ลิ้มฉัตรชัย กัญจรุณา โสภณพนา และอารยา ทองธีรภาพ

บทความนี้เป็นทรัพย์สินของธนาคารแห่งประเทศไทย

การกล่าว คัด หรืออ้างอิง ข้อมูลบางส่วนตามสมควรในบทความนี้

จะต้องกระทำโดยถูกต้อง และอ้างอิงถึงผู้เขียนและธนาคารแห่งประเทศไทย โดยชัดเจน

ข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความนี้เป็นความเห็นของผู้เขียน

ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับความเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

*ภาพจาก <https://www.bondora.com/blog/7-signs-you-are-bad-at-saving-money/>

“ปัจจุบันการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศของคนไทยสะดวกขึ้นมาก และทุกคนที่สนใจสามารถทำได้ง่าย นอกจากช่วยกระจายความเสี่ยงการลงทุนแล้วยังเพิ่มโอกาสได้รับผลตอบแทนการลงทุนในระยะยาวอีกด้วย”

นักลงทุนสถาบันเป็นผู้ลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศรายใหญ่ของไทย โดยนิยมลงทุนในตราสารหนี้และฝากเงินในต่างประเทศ ซึ่งมักป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนไว้ในสัดส่วนสูง รวมถึงนิยมจัดสรรเงินให้ผู้เชี่ยวชาญไปลงทุนอีกต่อผ่านการลงทุนในหน่วยลงทุนต่างประเทศ สำหรับนักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนผ่านตัวแทนแม้มีสัดส่วนน้อยเมื่อเทียบกับนักลงทุนสถาบันแต่เติบโตในอัตราสูง ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในหุ้นบริษัทต่างประเทศ โดยเฉพาะธุรกิจเกี่ยวกับเทคโนโลยี

ที่ผ่านมา ภาครัฐได้ผ่อนคลายนโยบายด้านเงินทุนเคลื่อนย้ายขาออกอย่างต่อเนื่องเพื่อให้คนไทยสามารถลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศได้สะดวกขึ้น เช่น การเพิ่มวงเงินการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ และการให้บุคคลทั่วไปออกไปลงทุนต่างประเทศได้โดยไม่ต้องผ่านตัวแทนการลงทุน บทความนี้ชี้ถึงโอกาสและประโยชน์ที่คนไทยจะได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ พัฒนาการของกฎเกณฑ์การลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ ตลอดจนความสำคัญของการส่งเสริมความรู้ทางการเงินให้กับนักลงทุนและประชาชนทั่วไปเพื่อให้เกิดความเข้าใจและความคุ้นเคย ซึ่งจะช่วยให้การลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศเป็นเรื่องที่ “ลงทุนได้ ลงทุนง่าย และลงทุนเป็น” สำหรับทุกคน

1. บทนำ

เป็นที่ทราบกันดีว่าคนไทยมีลักษณะเอนเอียงกับการลงทุนในประเทศ (Home-Bias) แม้จะมีการผ่อนคลายนโยบายการแลกเปลี่ยน และการผลักดันจาก ธปท. แต่การลงทุนของคนไทยในหลักทรัพย์ต่างประเทศยังไม่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ข้อมูลบัญชีแสดงยอดคงค้างของหลักทรัพย์ต่างประเทศของนักลงทุนไทย (Portfolio Investment Aboard: PIA)^{1/} ซึ่งเป็น

ฐานข้อมูลชุดใหม่ของ ธปท. ที่เริ่มจัดเก็บตั้งแต่ปี 2558 ประกอบกับการพูดคุยแลกเปลี่ยนความเห็นกับนักลงทุนพบว่า นักลงทุนไทยบางกลุ่มเริ่มปรับเปลี่ยนนโยบายการลงทุนให้มีสัดส่วนการลงทุนในต่างประเทศมากขึ้น เช่น กองทุนรวม บริษัทประกัน และนักลงทุนรายย่อย ขณะที่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพยังมองว่าการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศมีความเสี่ยงสูง

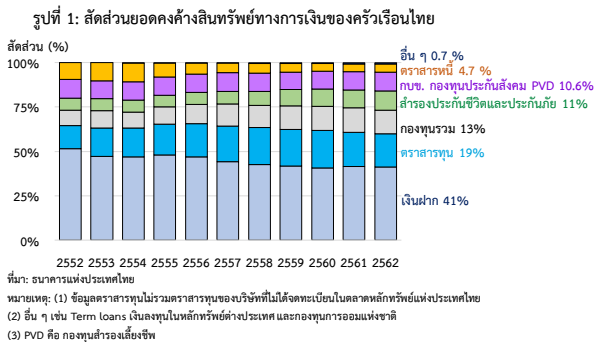
^{1/} ข้อมูล PIA มีคัมรวมของข้อมูล (coverage) คิดเป็นร้อยละ 14 ของข้อมูลบัญชีฐานการลงทุนระหว่างประเทศ (International Investment Position: IIP) ในฝั่งสินทรัพย์การลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ ซึ่งรวมธุรกรรมทั้งหมด เช่น รัฐบาล ธนาคารกลาง และธนาคารพาณิชย์ (ข้อมูลโครงสร้าง ณ สิ้นปี 2562) ทั้งนี้ ฐานข้อมูล PIA นี้ครอบคลุมธุรกรรมของนักลงทุน 2 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ ก.ล.ต. ได้แก่

กองทุนรวม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์หรือธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า นักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนผ่านตัวแทน และกองทุนส่วนบุคคล (2) กลุ่มอื่น ๆ ได้แก่ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) สำนักงานประกันสังคม บริษัทประกัน สถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้ง นิติบุคคลอื่นที่มีสินทรัพย์ตามงบดุลตั้งแต่ 5,000 ล้านบาท และบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

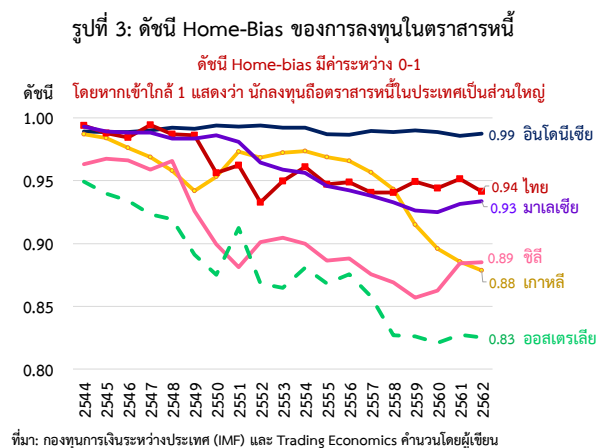
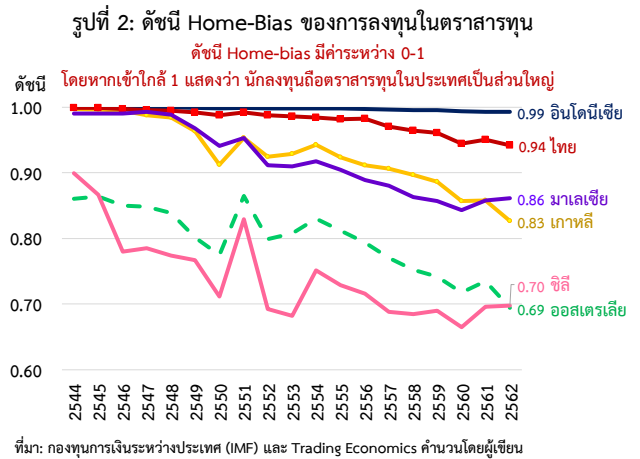
บทความฉบับนี้เป็นงานศึกษาชิ้นแรก ๆ ที่สรุปพัฒนาการของการผ่อนคลายการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศของไทยตลอด 17 ปีที่ผ่านมา ตลอดจนศึกษาพฤติกรรมนักลงทุนไทยเชิงลึกจากข้อมูล PIA ซึ่งมีความละเอียดสูง เช่น ใครคือผู้ลงทุน ลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทใด และลงทุนในประเทศใด อย่างไรก็ดี ข้อมูลกองทุนประกันสังคมเพิ่งเริ่มจัดเก็บอย่างสมบูรณ์ตั้งแต่ปี 2563 เป็นต้นมา ทำให้การวิเคราะห์ช่วงปี 2558 ถึง 2562 จะไม่นับรวมข้อมูลกองทุนประกันสังคม ซึ่งเป็นข้อจำกัดของงานศึกษาฉบับนี้

2. ภาพรวมสินทรัพย์ทางการเงินของครัวเรือนไทย

ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา นักลงทุนสถาบันและนักลงทุนรายย่อยออกไปลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศไม่มากนัก เนื่องจากคนไทยนิยมออมในรูปแบบเงินฝากและลงทุนในหุ้นไทยเป็นหลัก ส่งผลให้ออกาสในการกระจายความเสี่ยงและการเพิ่มผลตอบแทนระยะยาวจากการลงทุนในตลาดการเงินโลกที่กว้างขึ้นและผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายขึ้นมีจำกัด โดย ณ สิ้นปี 2562 สินทรัพย์ทางการเงินของครัวเรือนไทยอยู่ในรูปแบบเงินฝากกับสถาบันการเงินในประเทศร้อยละ 41 และตราสารทุนร้อยละ 19 (รูปที่ 1) ดังนั้น คนไทยจึงยังลงทุนภายในประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่

โดยหากเทียบกับต่างประเทศ คนไทยมี Home-Bias สูง สะท้อนจากดัชนี Home-Bias ของการลงทุนในตราสารทุน (รูปที่ 2 เส้นสีแดง) และตราสารหนี้ (รูปที่ 3 เส้นสีแดง) ที่อยู่ในระดับสูงและปรับลดลงช้ากว่าประเทศอื่นในเอเชียที่มีโครงสร้างเศรษฐกิจพึ่งพาการส่งออกคล้ายคลึงกับไทย อาทิ มาเลเซีย และเกาหลีใต้ โดยเกาหลีใต้มี Home-Bias ลดลง ส่วนหนึ่งจากการผ่อนคลายหลักเกณฑ์การลงทุนต่างประเทศให้ยืดหยุ่นขึ้น เช่น ในปี 2559 ได้ผ่อนคลายให้บริษัทประกันชีวิตสามารถลงทุนในตราสารที่ไม่ได้จัดอันดับความน่าเชื่อถือได้ และในปี 2561 ได้ผ่อนปรนให้กองทุนบำเหน็จบำนาญของภาครัฐลงทุนได้โดยไม่จำเป็นต้องป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนเต็มจำนวน เป็นต้น (พรพินันท์ ฉันทภักดีพิงค์, 2563)

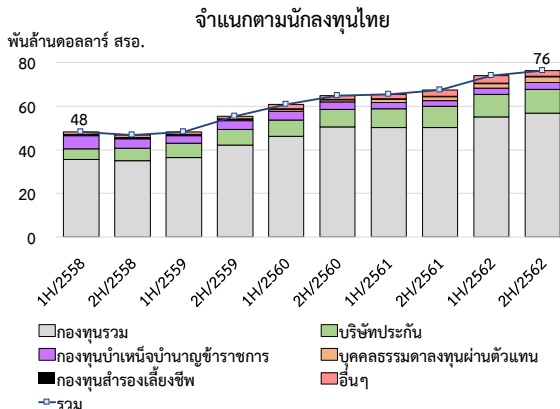

3. พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศของคนไทย

3.1 ภาพรวมการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ

ภาพรวมการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศของคนไทยมีการเติบโตเกือบเท่าตัวและโครงสร้างนักลงทุนไทยกลุ่มหลักไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก โดยเพิ่มขึ้นจาก 48 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2558 เป็น 76 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2562 (รูปที่ 4)^{2/} การลงทุนของคนไทยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนผ่านนักลงทุนสถาบันในประเทศ ได้แก่ กองทุนรวม บริษัทประกัน และกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) ซึ่งนิยมจัดสรรเงินให้ผู้เชี่ยวชาญไปลงทุนอีกต่อผ่านการลงทุนในหน่วยลงทุนต่างประเทศ อีกทั้งนักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนผ่านตัวแทนหรือลงทุนโดยตรงด้วยตนเองมีสัดส่วนน้อยมาก ทำให้คนไทยส่วนใหญ่ยังไม่มีประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศมากนัก

รูปที่ 4: การลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ

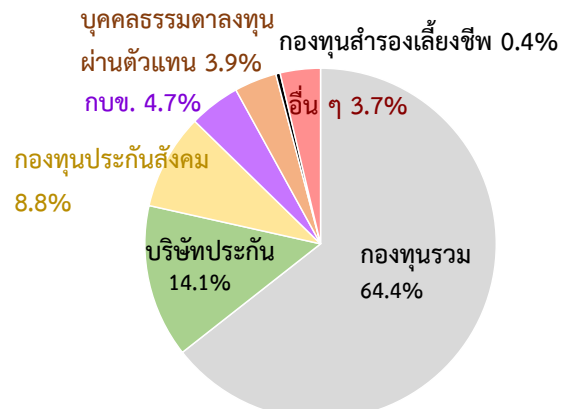
ที่มา: ข้อมูลบัญชีแสดงยอดคงค้างของหลักทรัพย์ต่างประเทศของนักลงทุนไทย (PIA) จำนวนโดย ธปท. (ไม่รวมข้อมูลสำนักงานประกันสังคม)

โครงสร้างนักลงทุนไทยที่ลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศเฉลี่ยช่วงครึ่งแรกปี 2563 ซึ่งรวมข้อมูลกองทุนประกันสังคม (รูปที่ 5) ประกอบด้วย (1) กองทุนรวม ร้อยละ 64.4 (51.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) (2) บริษัทประกัน ร้อยละ 14.1 (11.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) (3) กองทุนประกันสังคม ร้อยละ 8.8 (7.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) (4) กบข. ร้อยละ 4.7 (3.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ.)

^{2/} รูปที่ 4 และรูปที่ 6 ไม่รวมข้อมูลประกันสังคม เนื่องจากมีข้อจำกัดของข้อมูล PIA ในช่วงปี 2558 – 2562

(5) บุคคลธรรมดาลงทุนผ่านตัวแทนการลงทุนร้อยละ 3.9 (3.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) (6) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ร้อยละ 0.4 (0.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) และ (7) อื่น ๆ ร้อยละ 3.7 ของยอดคงค้าง (2.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ.)

รูปที่ 5: โครงสร้างนักลงทุนไทยในหลักทรัพย์ต่างประเทศ (ครึ่งแรกปี 2563 และรวมข้อมูลกองทุนประกันสังคม)

ที่มา: ข้อมูลบัญชีแสดงยอดคงค้างของหลักทรัพย์ต่างประเทศของนักลงทุนไทย (PIA)

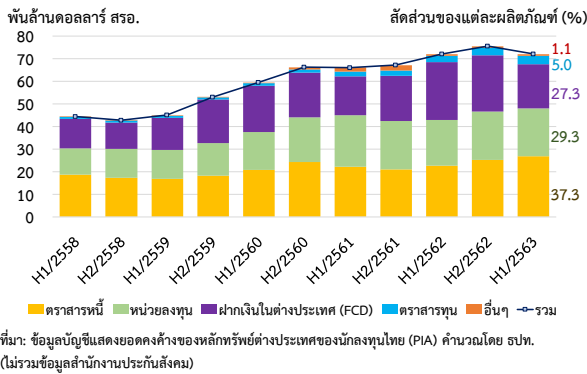
หลักทรัพย์ต่างประเทศที่ได้รับความนิยม คือ ตราสารหนี้ และหน่วยลงทุน (รูปที่ 6) โดยมีสัดส่วนการลงทุนในช่วงครึ่งแรกปี 2563 ดังนี้ (1) ตราสารหนี้ ร้อยละ 37.3 (2) หน่วยลงทุน ร้อยละ 29.3 ซึ่งส่วนใหญ่มีนโยบายลงทุนในตราสารหนี้และลงทุนแบบผสม ขณะที่นโยบายลงทุนในตราสารหนี้เพียงอย่างเดียวหรือลงทุนในสินทรัพย์ทางเลือกมีน้อยมากเมื่อเทียบกับยอดคงค้างหน่วยลงทุนทั้งหมดของคนไทย^{3/}

สำหรับสัดส่วนหลักทรัพย์ที่เหลือ คือ (3) ผักเงินในต่างประเทศ (FCD) ร้อยละ 27.3 โดยส่วนมากเป็นกลุ่มผู้ลงทุนที่นิยมลงทุนในระยะสั้น เช่น กองทุนที่มีกำหนดอายุโครงการ (term fund) เพื่อแสวงหาผลตอบแทนและใช้เป็นแหล่งพักเงินเพื่อรอจังหวะลงทุน ประเทศที่นิยมฝาก ได้แก่ กาตาร์ ฮองกง มาเก๊า และสหรัฐอเมริกา-เอมิเรตส์ (4) ตราสารทุน (หุ้น) ร้อยละ 5.0 โดยมูลค่าเงินลงทุนในหุ้นบริษัทต่างประเทศแม้มีมูลค่าไม่มากแต่เติบโตในอัตราสูง สอดคล้องกับดัชนีราคาตลาดหุ้นทั่วโลกที่เพิ่มขึ้น โดยคนไทยนิยมลงทุนในหุ้นกลุ่มเทคโนโลยี เช่น โซเชียลมีเดีย แพลตฟอร์มขายสินค้าออนไลน์ รวมถึง

^{3/} ข้อมูลนโยบายการลงทุนของหน่วยลงทุนจากข้อมูล PIA มีข้อจำกัดเนื่องจากมีส่วนที่ไม่ระบุนโยบายการลงทุนประมาณร้อยละ 39 ของข้อมูลยอดคงค้างการลงทุนในหน่วยลงทุนต่างประเทศ

อุปกรณ์และซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ ส่วนหนึ่งได้รับประโยชน์จากรูปแบบวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะหลังจากสถานการณ์ COVID-19 และ (5) อื่น ๆ ร้อยละ 1.1 เช่น อสังหาริมทรัพย์ สินค้าโภคภัณฑ์ กองทุนนิติบุคคลเอกชน (Private Equity) เป็นต้น

รูปที่ 6: การลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ
จำแนกตามผลิตภัณฑ์ทางการเงิน

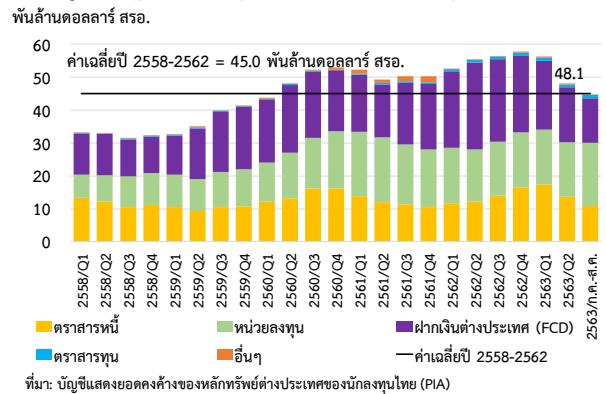

ความนิยมในการลงทุนผลิตภัณฑ์ทางการเงินแต่ละประเภทมีประเทศปลายทางที่แตกต่างกัน สำหรับตราสารหนี้ เช่น พันธบัตรรัฐบาล ตัวเงินคลัง เงินฝากคนไทยนิยมลงทุนใน จีน ฮองกง รวมถึงกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง เช่น กาตาร์ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เนื่องจากให้ผลตอบแทนเฉลี่ยโดยรวมสูงกว่า รวมถึงได้รับการจัดอันดับเครดิต (Credit Rating) ที่ดี ด้านหน่วยลงทุนคนไทยนิยมลงทุนในลักเซมเบิร์ก และสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นประเทศศูนย์กลางทางการเงินที่ไปลงทุนต่อในทวีปยุโรปและอเมริกา ขณะที่การลงทุนในตราสารทุนต่างประเทศกระจุกตัวในสหรัฐอเมริกาเป็นหลัก โดยเฉพาะหุ้นในกลุ่มเทคโนโลยี ทั้งนี้ ในระยะต่อไป นักลงทุนควรพิจารณากระจายการลงทุนในหุ้นประเทศอื่นมากขึ้น ตลอดจนกระจายการลงทุนในหุ้นกลุ่มธุรกิจอื่นที่ให้ผลตอบแทนเติบโตสอดคล้องกับพื้นฐานธุรกิจ เพื่อกระจายความเสี่ยงของพอร์ตการลงทุน

3.2 เจาะลึกพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศของนักลงทุนแต่ละกลุ่ม

กองทุนรวมลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง คิดเป็นมูลค่าเงินลงทุน 48.1 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ ไตรมาสที่ 2 ปี 2563 (รูปที่ 7) โดยประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนกองทุนรวมทั้งหมดลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ ซึ่งกองทุนรวมส่วนใหญ่มีนโยบายลงทุนในตราสารหนี้เป็นหลัก เกือบทั้งหมดลงทุนในหลักทรัพย์ที่ได้รับอันดับเครดิตในระดับที่ลงทุนได้ (Investment Grade) และมักป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน (FX hedging) ในสัดส่วนสูงเพื่อรักษาระดับผลตอบแทนให้คงที่ ตามลักษณะพื้นฐานของตราสารหนี้ที่มีระยะเวลาลงทุนที่แน่นอนและได้รับผลตอบแทนจากดอกเบี้ยสม่ำเสมอ ขณะที่กองทุนรวมที่ลงทุนในตราสารทุนต่างประเทศป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนเพียงบางส่วนเพื่อเพิ่มโอกาสในการสร้างผลตอบแทนที่มากขึ้น

รูปที่ 7: ฐานะการลงทุนในต่างประเทศของกองทุนรวมไทย

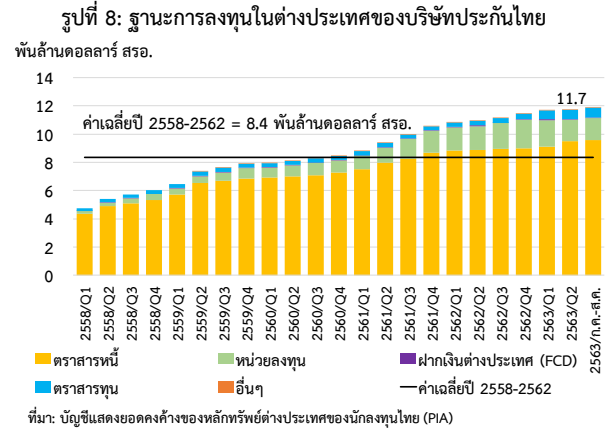
มีข้อสังเกตว่ามูลค่าเงินลงทุนในหน่วยลงทุนต่างประเทศมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2561 เนื่องจากผู้จัดการกองทุนรวมทราบล่วงหน้าว่าจะมีกฎหมายภาษีใหม่^{4/} ซึ่งกำหนดให้กองทุนรวมที่ลงทุนในตราสารหนี้ของไทยและต่างประเทศชำระภาษีรายได้จากดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 (เดิมไม่ถูกจัดเก็บภาษีนี้) ส่งผลให้กองทุนรวมทยอยปรับตัวโดยหันไปลงทุนในกองทุนหลัก (Master Fund) ในต่างประเทศเพียงกองเดียวมากขึ้น เพื่อลดผลกระทบจากกฎหมายภาษีใหม่ดังกล่าว ซึ่งมีผลบังคับใช้

^{4/} พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 52) พ.ศ. 2562 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 22 พฤษภาคม 2562 และมีผลบังคับใช้วันที่ 20 สิงหาคม 2562 (ราชกิจจานุเบกษา, 2562)

ในเดือนสิงหาคม 2562 ทั้งนี้ ช่วงครึ่งแรกปี 2563 ที่มีการระบาดของ COVID-19 กองทุนรวมส่วนใหญ่ชะลอการลงทุนใหม่ในหลักทรัพย์ต่างประเทศ เพื่อรอดูทิศทางในสถานะที่ราคาสินทรัพย์ในตลาดการเงินโลกมีความผันผวน

บริษัทประกันลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยมีมูลค่าการลงทุน 11.7 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 8 ของสินทรัพย์รวมบริษัทประกัน ณ ไตรมาสที่ 2 ปี 2563 และกระจายการลงทุนไปยังประเทศที่หลากหลาย โดยเกือบทั้งหมดลงทุนในตราสารหนี้ระยะยาว (**รูปที่ 8**) เพื่อให้สอดคล้องกับภาระผูกพันของสัญญาและการจ่ายเงินคืนตามกรมธรรม์ในระยะยาว อย่างไรก็ตาม ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาบริษัทประกันบางส่วนปรับแผนการลงทุน โดยลงทุนในตราสารทุนและหน่วยลงทุนมากขึ้น เพื่อเพิ่มผลตอบแทนการลงทุนและสอดคล้องกับลักษณะผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตควบการลงทุน (ยูนิต ลิงค์) นอกจากนี้ พบว่าพฤติกรรม การป้องกันความเสี่ยง (Hedging) ของกลุ่มบริษัทที่มีสัดส่วนที่สูงเช่นเดียวกับกองทุนรวม

ล่าสุดคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ได้ปรับเกณฑ์การลงทุนในสินทรัพย์ต่างประเทศ โดยเพิ่มเพดานการลงทุนในต่างประเทศเป็นร้อยละ 30 จากเดิมที่ร้อยละ 15 ของสินทรัพย์ลงทุน มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 29 มกราคม 2563 ซึ่งจะช่วยให้มีโอกาสได้รับผลตอบแทนสูงขึ้นจากหลักทรัพย์ต่างประเทศ และเพิ่มความคล่องตัวในการบริหารเงินลงทุนของกลุ่มบริษัทประกัน (สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย, 2563) จึงคาดว่ากลุ่มบริษัทประกันจะออกไปลงทุนต่างประเทศได้มากขึ้นในระยะต่อไป

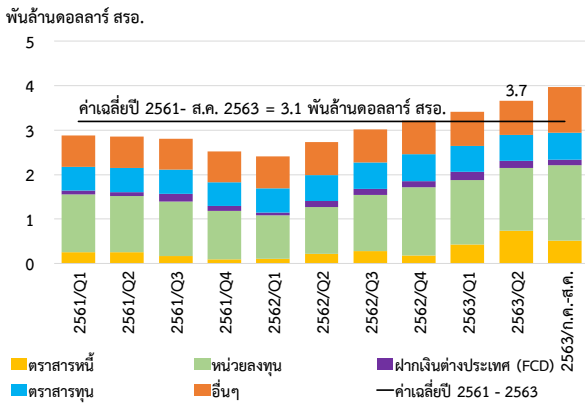
กองทุนประกันสังคมมีมูลค่าการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศประมาณ 7 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8 ของเงินกองทุนประกันสังคม ณ ไตรมาสที่ 2 ปี 2563 จากเพดานการลงทุนเดิมที่ไม่เกินร้อยละ 13 ของเงินกองทุน (**ตารางที่ 1**) และล่าสุดคณะกรรมการประกันสังคมปรับเปลี่ยนเพดานการลงทุนเป็น**ไม่เกินร้อยละ 15.3** (23 กรกฎาคม 2563) ทำให้กองทุนประกันสังคมสามารถลงทุนต่างประเทศได้มากขึ้นในระยะข้างหน้า (ราชกิจจานุเบกษา, 2563)

กบข. มีมูลค่าการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศประมาณ 3.7 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23 ของสินทรัพย์รวม กบข. ณ ไตรมาสที่ 2 ปี 2563 (**รูปที่ 9**) จากเพดานการลงทุนเดิมที่ไม่เกินร้อยละ 30 ของสินทรัพย์รวม โดยส่วนใหญ่ กบข. จะจัดสรรเงินให้ผู้เชี่ยวชาญไปลงทุนอีกต่อผ่านการลงทุนในหน่วยลงทุนต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม เริ่มเห็นว่า กบข. ลงทุนในตราสารทุนและสินทรัพย์ทางเลือกอื่นมากขึ้นตั้งแต่ต้นปี 2561 เพื่อเพิ่มโอกาสได้รับผลตอบแทนการลงทุนที่สูงขึ้นและล่าสุด คณะกรรมการของ กบข. ปรับเพิ่มเพดานสัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ (15 เมษายน 2563) เป็น**ไม่เกินร้อยละ 40** จึงคาดว่า กบข. จะออกไปลงทุนต่างประเทศได้มากขึ้นในระยะข้างหน้า^{5/}

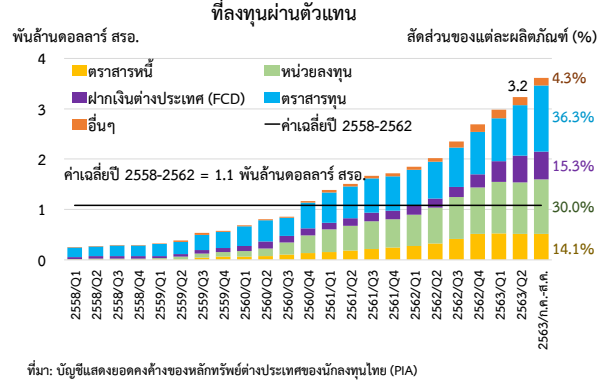
^{5/} คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติปรับเพดานสัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ (15 เมษายน 2563) จากเดิมไม่เกินร้อยละ 30 เป็นไม่เกินร้อยละ 40 ซึ่งจะช่วยให้เป้าหมายผลตอบแทนระยะยาวให้แก่สมาชิก กบข. และ

สร้างความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการกองทุน รวมทั้งช่วยลดแรงกดดันเงินบาทด้านเชิงค่า (รัฐบาลไทย, 2563)

รูปที่ 9: ฐานะการลงทุนในต่างประเทศของ กบข.

รูปที่ 10: ฐานะการลงทุนในต่างประเทศของนักลงทุนรายย่อย

ตารางที่ 1 เพดานและสัดส่วนการลงทุนจริงของ กบข. และกองทุนประกันสังคม

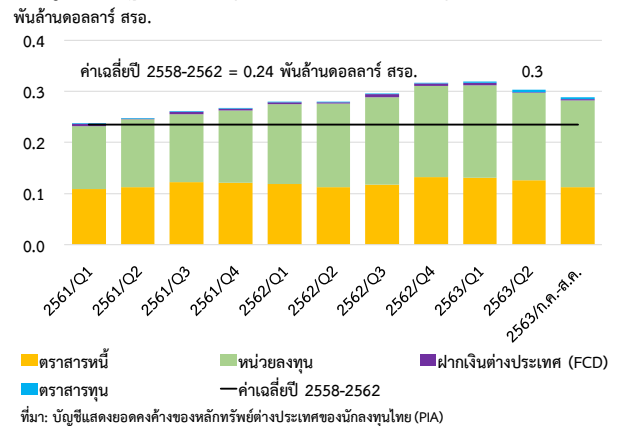
ผู้ลงทุนจากเงินออมภาคบังคับ	เพดานการลงทุนต่อมูลค่าของกองทุน*	สัดส่วนการลงทุน ณ มิ.ย. 63
กองทุนประกันสังคม	15.3% (ก.ค. 63) (เดิม 13%)	8%
กบข.	40% (เม.ย. 63) (เดิม 30%)	23%

* เพดานวงเงินลงทุนของ กบข. และกองทุนประกันสังคม กำหนดโดยคณะกรรมการของกองทุน

นักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนผ่านตัวแทนลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ 3.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ณ ไตรมาสที่ 2 ปี 2563 ซึ่งมีมูลค่าน้อยกว่าเมื่อเทียบกับนักลงทุนสถาบัน แต่เติบโตในอัตราสูง โดยเฉพาะปี 2561 ที่มีมูลค่าการลงทุนเติบโตก้าวกระโดด เนื่องจากตัวแทนการลงทุนในปัจจุบันได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ลงทุนที่หลากหลายและเข้าถึงง่าย อีกทั้งยังมีตัวแทนการลงทุนรายใหม่เข้ามาแข่งขันเพิ่มขึ้นในตลาดการบริหารความมั่งคั่งส่วนบุคคล (Private Wealth Management) ซึ่งให้บริการลูกค้ารายใหญ่ที่มีสินทรัพย์ตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ในด้านผลิตภัณฑ์การลงทุน ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในตราสารทุนและหน่วยลงทุน (รูปที่ 10) ส่วนหนึ่งเพราะนักลงทุนรายย่อยมีความคล่องตัวและมีความสามารถในการรับความเสี่ยงได้และไม่ถูกจำกัดนโยบายการลงทุน ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มกองทุนรวมและบริษัทประกันที่นิยมลงทุนในตราสารหนี้

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพยังลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศน้อยที่ 0.3 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ณ ไตรมาสที่ 2 ปี 2563 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในหน่วยลงทุนและตราสารหนี้ (รูปที่ 11) โดยกองทุนประเภทที่มีนายจ้างหลายรายร่วมกันจัดตั้ง (pooled fund) หรือ "กองทุนรวม" ซึ่งเป็นรูปแบบกองทุนที่มีสินทรัพย์มากกลับมีสัดส่วนลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศไม่มากเมื่อเทียบกับผู้ลงทุนกลุ่มอื่น เนื่องจากมีบริษัทจัดการลงทุนเพียงไม่กี่รายที่เพิ่มแผนการลงทุนต่างประเทศในนโยบายหลักการลงทุน

รูปที่ 11: ฐานะการลงทุนในต่างประเทศของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

โดยสรุป การลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศส่วนใหญ่มาจากผู้ลงทุนจากเงินออมภาคสมัครใจเป็นหลัก เช่น กองทุนรวม บริษัทประกัน และนักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศ ซึ่งการที่นักลงทุนกลุ่มนี้ลงทุนจากเงินออมภาคสมัครใจ ทำให้มูลค่าเงินลงทุนและแผนการลงทุนปรับเปลี่ยนยืดหยุ่นตามปัจจัยที่เข้ามากระทบ เช่น ผลตอบแทนการลงทุน รวมถึงภาวะเศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ขณะที่ผู้ลงทุนจาก

เงินออมภาคบังคับ ได้แก่ กบข. และกองทุนประกันสังคม มีสัดส่วนน้อยที่ร้อยละ 13.5 ของยอดคงค้างการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศทั้งหมด การจัดสรรพอร์ตการลงทุนของนักลงทุนกลุ่มนี้ในผลิตภัณฑ์การเงินต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหารกองทุนซึ่งอาจให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงและรักษาเงินต้นเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามล่าสุด คณะกรรมการของ กบข. และกองทุนประกันสังคมได้ปรับเปลี่ยนสัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศได้มากขึ้นในระยะข้างหน้า แม้เพดานใหม่นี้จะยังต่ำกว่าการลงทุนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพขนาดใหญ่ของประเทศในกลุ่ม OECD ที่มีสัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 59 ของมูลค่ากองทุนทั้งหมด (OECD, 2019)

4. แนวทางส่งเสริมให้คนไทยออกไปลงทุนหลักทรัพย์ต่างประเทศมากขึ้น

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ธปท. และภาครัฐ ผ่อนคลายกฎระเบียบเงินทุนเคลื่อนย้ายขาออกอย่างต่อเนื่องและทำมาค่อนข้างมากแล้วในหลายด้าน (รูปที่ 12 และบทความในกรอบแนบท้าย) ควบคู่กับการส่งเสริมความรู้ทางการเงินแก่นักลงทุนไทย เพื่อช่วยให้การลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศเป็นเรื่องที่ “ลงทุนได้ ลงทุนง่าย และลงทุนเป็น” สำหรับทุกคน รวมถึงนักลงทุนมีความคุ้นเคยกับอัตราแลกเปลี่ยนจากการที่คนไทยสามารถเปิดและฝากบัญชี FCD ในประเทศได้เสรี ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) ลงทุนได้: ธปท. ผ่อนคลายกฎระเบียบการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศที่สำคัญใน 4 มิติ ได้แก่ (1) เพิ่มประเภทผู้ลงทุนสถาบันเป็น 10 ประเภท^{6/} ในปี 2558 จากเดิมที่มี 6 ประเภทในปี 2546 เพื่อรองรับความต้องการลงทุนที่เพิ่มขึ้น (2) ขยายขอบเขตหลักทรัพย์ โดยเปิดให้มีการนำหลักทรัพย์ต่างประเทศมาซื้อขายในไทยได้โดยไม่จำกัดวงเงินในปี 2563 (3) ยกเลิกวงเงินจัดสรรสำหรับการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศภายใต้การ

กำกับดูแล ก.ล.ต. ในปี 2563 จากเดิมที่กำหนดไว้ 150,000 ล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อปี และ (4) เพิ่มวงเงินลงทุนให้บุคคลทั่วไปที่ไม่ได้ลงทุนผ่านตัวแทนการลงทุนได้เป็น 5 ล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อปี จากเดิม 200,000 ดอลลาร์ สรอ. ต่อปี แต่จะไม่จำกัดวงเงินลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศหากลงทุนผ่านตัวแทนการลงทุนในประเทศ เช่น บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน

ในระยะข้างหน้า ธปท. อาจพิจารณาผ่อนปรนกฎระเบียบอื่น ๆ เพื่อเพิ่มความสะดวกให้กับคนไทยในการลงทุนต่างประเทศและการบริหารความเสี่ยง รวมถึงขยายขอบเขตหลักทรัพย์ เช่น ให้สามารถซื้อประกันสกุลเงินตราต่างประเทศกับบริษัทประกันในไทยได้

2) ลงทุนง่าย: ที่ผ่านมา ธปท. สนับสนุนให้คนไทยลงทุนได้ง่ายขึ้นใน 3 มิติ ได้แก่ (1) นักลงทุนสามารถเลือกลงทุนผ่านตัวแทนการลงทุนในประเทศ หรือลงทุนด้วยตนเองโดยตรงก็ได้ (2) ธปท. ได้ปรับปรุงระบบการลงทะเบียนกับ ธปท. ให้ใช้งานง่าย สะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้น เช่น การส่งเอกสารหลักฐานผ่านอีเมลแทนการส่งเอกสารในรูปแบบกระดาษ และ (3) ธปท. ผ่อนปรนให้คนไทยเปิดบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศ (Foreign Currency Deposit: FCD) กับธนาคารพาณิชย์ในประเทศได้เสรี ทำให้คนไทยมีกระแสเงินเพื่อพักเงินตราต่างประเทศ ทั้งเพื่อรอกออกไปลงทุนและเพื่อรับผลตอบแทนจากการลงทุน ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน

สำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างประเทศ ภาครัฐสนับสนุนให้ผู้ให้บริการทางการเงินใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้คนไทยลงทุนได้ง่ายขึ้น สะดวกขึ้น เช่น เสนอขายผลิตภัณฑ์ทางการเงินและให้บริการผ่านแอปพลิเคชันในโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งปัจจุบันมีผู้ให้บริการหลายรายได้ดำเนินการแล้ว ซึ่งช่วยให้ขยายกลุ่มลูกค้านักลงทุนได้มากขึ้นในช่วงที่ผ่านมา

^{6/} ผู้ลงทุนสถาบัน ได้แก่ 1. กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ 2. สำนักงานประกันสังคม 3. กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 4. กองทุนรวม 5. ผู้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ 6. บริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันวินาศภัย 7. สถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้ง 8. นิติบุคคลที่จดทะเบียนตามกฎหมาย

ไทยที่มีสินทรัพย์ตามบัญชีตั้งแต่ 5,000 ล้านบาท 9. บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 10. ผู้ประกอบธุรกิจซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

รูปที่ 12 พัฒนาการของการผ่อนคลายการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศของไทย

โครงการ FX Ecosystem

- คนไทยทุกคนเปิดบัญชี FCD ได้เสรี โดยไม่จำกัดวงเงินฝาก
- เพิ่มวงเงินลงทุนโดยตรงของบุคคลทั่วไปเป็น 5 ล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อปี
- ยกเลิกวงเงินลงทุนที่จัดสรรภายใต้ ก.ล.ต. ดังนั้น นักลงทุนสถาบันและบุคคลธรรมดาลงทุนผ่านตัวแทนสามารถลงทุนต่างประเทศได้โดยไม่จำกัดวงเงิน
- เปิดให้นักลงทุนต่างประเทศมาซื้อขายในไทยได้โดยไม่จำกัดวงเงิน

ที่มา: ธปท. รวบรวมโดยผู้เขียน

3) ลงทุนเป็น: ธปท. ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมความรู้ทางการเงินแก่นักลงทุนไทย (financial literacy) ทั้งด้านการลงทุนและวินัยทางการเงิน รวมถึงการบริหารความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน เช่น การให้ความรู้ผ่านสื่อออนไลน์ที่เข้าถึงง่ายและเข้าใจง่าย ตลอดจนการสร้างความรู้ความคุ้นเคยกับอัตราแลกเปลี่ยนให้กับประชาชน เช่น การอนุญาตให้โอนเงินระหว่างบัญชี FCD ของคนไทยได้เสรี ไม่ต้องแสดงเอกสารหลักฐานและวัตถุประสงค์การโอนเงินระหว่างบัญชี FCD เป็นต้น

5. บทสรุป

การระบาดของ COVID-19 ส่งผลให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินของไทยลดลงตามภาวะเศรษฐกิจและอัตราดอกเบี้ยนโยบาย การปรับสัดส่วนพอร์ตการลงทุนให้มีหลักทรัพย์ต่างประเทศมากขึ้นจึงเป็น

โอกาสหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มผลตอบแทนการลงทุนในระยะยาวได้จากการเพิ่มช่องทางการลงทุนในต่างประเทศที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าไทย และความเสี่ยงโดยรวมที่ลดลงจากการกระจายความเสี่ยง โดยปัจจุบัน ธปท. และภาครัฐได้วางโครงสร้างพื้นฐานด้านกฎเกณฑ์และกระบวนการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศอย่างเป็นองค์รวม ดังนั้นในระยะข้างหน้า ผู้เขียนคาดว่าจะเห็นเงินทุนไหลออกไปลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศมากขึ้น คนไทยมี Home-Bias น้อยลง นักลงทุนสถาบันและนักลงทุนรายย่อยตัดสินใจออกไปลงทุนในต่างประเทศสอดคล้องกับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และมีแผนบริหารจัดการความเสี่ยงจากการลงทุนอย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยเพิ่มความมั่นคงให้กับคนไทยในการรับมือกับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต

References:

พรพินันท์ ฉันทภักดีพงศ์, 2563. แก้ปัญหาเกินดุลบัญชีเดินสะพัดด้วยการลงทุนต่างประเทศ. หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ, 18 กุมภาพันธ์ 2563.

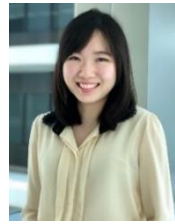
รัฐบาลไทย, 2563. กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ. กรุงเทพมหานคร: รัฐบาลไทย.

ราชกิจจานุเบกษา, 2562. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 52) พ.ศ. 2562. กรุงเทพมหานคร: รัฐบาลไทย.

ราชกิจจานุเบกษา, 2563. ประกาศคณะกรรมการประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือสัดส่วนการลงทุนในประเทศและต่างประเทศ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2563. กรุงเทพมหานคร: รัฐบาลไทย.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย, 2563. ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย.

OECD, 2019. Annual Survey of Large Pension Funds and Public Pension Reserve Funds. Paris: OECD.

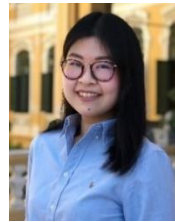
Contact authors:

รัตติยากร ลิ้มถดชัย

เศรษฐกรอาวุโส

ฝ่ายนโยบายการเงิน สายนโยบายการเงิน

rattiyal@bot.or.th

กัญธณา โสภณพนา

ผู้วิเคราะห์

ฝ่ายนโยบายและกำกับการแลกเปลี่ยนเงิน

สายตลาดการเงิน

kanthans@bot.or.th

อารยา ทองธีรภาพ

ผู้วิเคราะห์

ฝ่ายนโยบายและกำกับการแลกเปลี่ยนเงิน

สายตลาดการเงิน

arayat@bot.or.th

คณะผู้เขียนขอขอบพระคุณหลายท่านในสายนโยบายการเงินและสายตลาดการเงิน ดร.ฐิติมา ชูเชิดคุณนิธิสาร พงศ์ปิยะไพบูลย์ คุณจิระพล มหุดติการคุณมูทิตา อริยะวุฒิกุล คุณวรพร ทวีทรัพย์ไพบูลย์ และคุณพัชรี พันธุ์พงศ์พิพัฒน์ และคณะ FAQ Editor โดยเฉพาะ ดร.เสาวณี จันทะพงษ์ และ ดร.สุรัช แทนบุญสำหรับข้อคิดเห็นต่อการพัฒนาต้นฉบับและทำให้บทความนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

พัฒนาการของการผ่อนคลายกฎเกณฑ์การลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศของไทย

ธปท. และภาครัฐ ผ่อนคลายให้คนไทยสามารถลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศได้เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งแบ่งได้ 5 ระยะ ดังนี้

(1) ระยะเริ่มแรก ปี 2546 – 2553:

- เพิ่มประเภทผู้ลงทุนสถาบันจาก 6^{7/} เป็น 7 ประเภท โดยเพิ่มบริษัทหลักทรัพย์ (บล.) ในปี 2550 และเพิ่มเป็น 8 ประเภท โดยเพิ่มนิติบุคคลไทยที่มีสินทรัพย์ตั้งแต่ 5 พันล้านบาทขึ้นไป ในปี 2552
- อนุญาตให้ผู้ลงทุนรายย่อยสามารถออกไปลงทุนในรูปกองทุนส่วนบุคคลหรือผ่าน บล. ได้ตั้งแต่ปี 2551 โดยยื่นขอ ธปท. เป็นรายกรณี
- เพิ่มวงเงินที่ ก.ล.ต. จัดสรรเป็น 50,000 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2553 จากเดิมที่ 30,000 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2551

(2) แผนแม่บทเงินทุนเคลื่อนย้ายฯ ระยะที่ 1 ปี 2555 – 2556:

- เพิ่มประเภทผู้ลงทุนสถาบันเป็น 9 ประเภท โดยเพิ่มบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
- ขยายขอบเขตหลักทรัพย์ที่อนุญาตให้ลงทุน เช่น หลักทรัพย์ที่เสนอขายในประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศ เพื่อเพิ่มทางเลือกและผลตอบแทนจากการลงทุนให้กับนักลงทุนไทย
- เพิ่มวงเงินที่ ก.ล.ต. จัดสรรเพิ่มเป็น 75,000 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2556

(3) แผนแม่บทเงินทุนเคลื่อนย้ายฯ ระยะที่ 2 ปี 2558 – 2559:

- เพิ่มประเภทผู้ลงทุนสถาบันเป็น 10 ประเภท โดยเพิ่มผู้ประกอบการธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
- บุคคลในประเทศสามารถลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศผ่านธนาคารพาณิชย์ จากเดิมที่ให้ลงทุนผ่านกองทุนส่วนบุคคลหรือ บล. เท่านั้น
- ให้ Qualified investor ซึ่งครอบคลุมบริษัทหรือบุคคลไทย ที่มีเงินฝากหรือเงินลงทุนในตราสารและอนุพันธ์รวม 100 ล้านบาทขึ้นไป สามารถลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศได้ โดยไม่ผ่านตัวแทนการลงทุนในประเทศได้ วงเงินไม่เกิน 5 ล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อรายต่อปี

(4) การปฏิรูปกฎเกณฑ์ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ปี 2560 – 2562:

- ขยายวงเงินจัดสรรสำหรับการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศภายใต้การกำกับดูแลของ ก.ล.ต. เพิ่มเป็น 100,000 ล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อปี ในปี 2560 และเพิ่มเป็น 150,000 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2562
- บุคคลทั่วไปสามารถลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศหรือหลักทรัพย์สกุลเงินตราต่างประเทศที่ออกหรือเสนอขายในไทย โดยไม่ต้องผ่านตัวแทนการลงทุนในประเทศได้ วงเงินไม่เกิน 200,000 ดอลลาร์ สรอ. ต่อปี
- เพิ่มประเภท Qualified investor โดยนิติบุคคลไทยหรือบุคคลไทยที่มีเงินฝากหรือเงินลงทุนในหลักทรัพย์และอนุพันธ์รวม 50 ล้านบาท - 100 ล้านบาท สามารถลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ โดยไม่ผ่านตัวแทนการลงทุนในประเทศได้ วงเงินไม่เกิน 1 ล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อรายต่อปี

(5) แผนการผลักดันให้เกิดระบบนิเวศของตลาดอัตราแลกเปลี่ยนใหม่ (FX ecosystem) ปี 2563

- ยกเลิกวงเงินลงทุนที่จัดสรรภายใต้ ก.ล.ต. จากเดิมที่ไม่เกิน 150,000 ล้านดอลลาร์ สรอ. ดังนั้น นักลงทุนสถาบันสามารถลงทุนต่างประเทศได้โดยไม่จำกัดวงเงิน
- เพิ่มวงเงินลงทุนโดยตรงของบุคคลทั่วไปที่ไม่ต้องผ่านตัวกลางในประเทศเป็น 5 ล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อปี และไม่จำกัดวงเงินหากลงทุนผ่านตัวกลางในประเทศ
- ขยายขอบเขตหลักทรัพย์ที่อนุญาตให้ลงทุน โดยเปิดให้มีการนำหลักทรัพย์ต่างประเทศมาซื้อขายในไทยได้โดยไม่จำกัดวงเงิน เช่น กองทุนรวมดัชนี (ETF) ที่อ้างอิงหลักทรัพย์ต่างประเทศ

โดยสรุป ปัจจุบันคนไทยทุกคนสามารถลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศได้ ทั้งการลงทุนผ่านตัวกลางหรือลงทุนโดยตรงด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม ทุกการลงทุนมีความเสี่ยง ผู้ลงทุนจึงควรตัดสินใจลงทุนด้วยความระมัดระวัง และศึกษาลักษณะของผลิตภัณฑ์การเงินและสภาพเศรษฐกิจของประเทศปลายทางที่จะไปลงทุนให้ดีเพื่อประกอบการตัดสินใจ

^{7/} ผู้ลงทุนสถาบัน 6 ประเภท ได้แก่ 1. กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ 2. สำนักงานประกันสังคม 3. กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 4. กองทุนรวม

5. บริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันวินาศภัย 6. สถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้ง